

על הפרשה בחרוזים

נח

'יוסל בור' וקדשת הדבור

שמו יוסף, התדעו אולי היכן הוא
מתגורר?/

מיד פרץ המשרת בצחוק לועג
וקודר.

בודאי מתכנן אתה ל'יוסל בור'/
בקצה הרחוב יש בקתה - שם
בחר הוא לגור.

שמע בעל הבית את דברי משרתו/
ומיד נזף בו והוכיח אותו:

האינד מתבייש כד להתבטא?/
להעליב שכן בפני אדם זר - אין זה
נאה!

כעבר כמה ימים, שוב בדלת אורח/
היה זה שדכן שבקש עם העשיר
לשוחח.

"ר' יוסף השכן, ממני בקש להגיע/
את בנו כחתן לבתך הוא בקש
להציע."

מיד בעל הבית שאג וצרח:/
יוסל בור??? זה ממש לא שיד!!

אתה רוצה שאני עם יוסל בור
אשתדד??/

צא מפה מהר לפני שאיתי תסתבך...
מיד קם המשרת ושאל את האדון:/

סליחה, אך בפי קשיה וחידון.

לפני כמה ימים בי נזפת וגערת/
כי כניתי את 'יוסל בור' בשם גנאי,
כך אמרת.

והנה פעת במו פיד נשמע/
אותו הכנוי בדיוק... על דבר זה
אתמה!

בפרשתנו לומדים נקדה מיחדת/

כמה חשוב לדבר בשפה מכבדת.

חז"ל לומדים זאת מכך שנוספו 8
אותיות בתורה/

רק כדי לומר "הבהמה אשר איננה
טהרה".

נמנעה התורה מלומר "הבהמה
הטמאה" ודי/

שהוא בטוי יותר קצר - רק משום
שמזכיר דברי גנאי.

אך כאן עולה מיד קשיה ותמיהה:/
הרי התורה כן משתמשת בפרשות
אחרות במלים "טמא" ו"טמאה"?

אז למה שם מתר כך לדבר?
מה ההבדל? דרוש פה הסבר!

שאלה זו המגיד מדובנא נשאל/
והשיב עליה כהרגלו במשל:

מעשה ביהודי שהיה עשיר
במיחד/

ובנוסף גם תלמיד חכם - תורה
וגדלה במקום אחד.

בשכנותו גר יהודי אביון, 'עם
הארץ' גמור/

אשר נודע בפי כל בכנוי:
'יוסל בור'.

יום אחד על דלת ביתו של הגביר/
התדפק לו איזה הלך צעיר.

פתח לו המשרת ושאל: מה אפשר
לעזור?/

ענה האורח: מחפש אני את כתבתו
של יהודי שגר באזור.

השיב לו בעל הבית: צדקת אכן/
אך כאשר בא אדם זר לברר על
כתבתו של שכן.

אין זה נוגע לנו ולכן לא ראוי/
להגיד עליו דבר שיש בו גנוי.

אולם כאשר מציעים לי את בנו
פחתו לבתי/

צריך אני להסביר את פשר
התנגדותי...

כך הוא גם הנמשל, סים המגיד
בלשונו הטובה/

כאן מונה לנו התורה אילו בהמות
וחיות נכנסו לתבה.

אין זה מעניינינו לדעת מי מהם
טהורה ומי לא/

משום כך שנה הכתוב והאריך
בלשונו.

כדי ללמדנו מוסר ושעור/
כמה חשוב לשמור על קדשת
הדבור.

אולם בשאר מקומות כאשר
מדברים/

על שמירת נפשו של יהודי
ממאכלים אסורים.

שם אין צורך להשתמש בסגנון רך
ועדין/

אלא יש לומר: "דבר זה טמא הוא
לכם" בכל חמור הדין!

נשתדל גם אנו להשתמש תמיד
בלשון נקייה/

ולדבר זה אל זה בשפה ראויה.

נרבה במלים טובות וגם נפרגן/
ונזכה כבר בקרוב לביאת

גואלנו, אמן!

מחבר: עוז חקק © לתגובות ולקבלת העלון במייל: 052-7662106 ozhakak76@gmail.com

לרפואת מור אבי ר' הרצל אלדד בן סעידה. לע"נ: פרידה בת אסתר, אבישי בן שושנה, רענן בן שמחה

קוראים יקרים! הדפסת העלון ברוכה במעוֹת / ואנו מעניינים להפיצו למאות.

מי שיתנדב להשתתף בהוצאות / בע"ה בקרוב יראה ישועות!

חדש: נתן להזמין אצלנו ברכה מקורית ע"פ לחן של שיר מפר / עבור אדם אהוב ויקר.

מתאים במיוחד כשיר הנושא / למסבת בר או בת מצוה – זה את הארוע "עושה"!

או עבור יום הולדת של סבא או סבתא היקרים/ מנסיון שלנו – זה את הארוע מרים!